

avanzada

20
cèntims
girona

periòdic d'esquerra — any I núm. 4 — 9 de maig de 1931

la nostra evolució al socialisme

Acomplert el nostre anhel polític i obrant sota els principis que ens inspiraren a l'organitzar la Joventut Republicana—idea lògica i natural que responia a les necessitats del moment—avui passem a definir la nostra vertadera ideologia, la ruta definitiva que seguirem d'ara endavant.

Nosaltres, tots joves i amb l'esperit propi de les nostres edats, procurarem que desapareixin els obstacles que ens puguin barrar el pas, siguin quins siguin. Tots sabem que sols en el sacrifici podem abastar els fruits que desitgem, convenent a l'obrer en el seu equivocat apoliticisme i fent que el seu cor admeti la lluita per a la conquesta d'allò que desconeix, més que li cal i necessita. No és pas la impulsió de pensaments irreflexionats el que ens fa evolucionar en el nostre ideari. Implantada la República Federal a Ibèria, políticament tenim poca cosa més a demanar. En canvi queda latent el problema social, aquest problema tan voltejat pels seus detractors, que creiem que solament en el Socialisme pot trobar la seva solució adequada i immediata.

Sabem molt bé que l'home—això és llei del principi humà, conservador per essència—és el mateix que es digui republicà, monàrquic, religiós o ateu, doncs a tots els mou un sol afany: l'egoisme. És aquí, doncs, on neix la lluita; la víctima d'un sentiment que s'esforça per a desempeller-se del que l'inspira.

Quasi sempre, i no dubtaríem en assegurar-ho, l'home no obeeix els seus principis polítics,

per això l'experiència ens ha dit, i ens ha demostrat, que el problema social és de la incumbència de cada home que treballa, de tots els pàries de la societat, i que sols a nosaltres mateixos hem de confiar la seva solució. L'ésser socialistes, però, no vol pas dir que estem renyits amb els republicans. Políticament, coincidirem sempre en l'aplicació dels principis. Socialment, la nostra ruta es desviarà a solucions concretes, despreciant totes les mixtificacions que se'ns puguin presentar. Propugnarem per a la reivindicació total de la dignitat de l'obrer i no ens aturarem en la conquesta de petites concessions. Volem que el treballador vegi i copsi el benefici del seu treball, i en dir això ens estalviem de traçar el programa del Socialisme revolucionari que és el que ens proposem defensar.

Prou ja de mixtificacions. Tal com ens diu Marx, la història de tota societat no ha estat fins als nostres dies altra cosa que la història de les lluites de classes.

Seguint aquest lema farem que els nostres esforços—que no seran pocs—es vegin coronats per l'eficàcia, en el sentit de què procurarem infiltrar en tots els proletaris el sentiment de lluita i de superació en tots els ordres. Els direm el camí que han de seguir, el més veritable, doncs avui neden entre aigües de borrajades, en la confusió més lamentable. Com a obrers, com a esclaus, sols un camí hi ha a seguir: o la rebel·lió o la sotmissió. Si ens rebel·lem la nostra mà tocarà l'infinit. Si ens sometem, pel contrari,